

BR - 17.02.04 - V - EB

De BESLAGRECHTER in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, heeft de hiernavolgende beschikking verleend :

In de zaak 04/153/A

Rep.nr. 2004/ 2158

1. , arbeider, en zijn echtgenote
2. , familiehulpster, samenwonende te -
doch verblijvende aan de

eisers

voor wie is opgetreden als raadsman meester ,
advocaat te

t e g e n

GEWESTELIJK STEDEBOUWKUNDIG INSPECTEUR van de PROVINCIE -
, wiens kantoren zijn gevestigd te
die naar aanleiding van een akte herhaald
bevel tot betalen dd. 9 december 2003 woonplaats heeft geko-
zen op het kantoor van gerechtsdeurwaarder

verweerder

voor wie is opgetreden als raadsman meester ,
advocaat te

***

I. PROCEDURE:

Het inleidend exploit VERZET werd regelmatig betekend op 6 januari 2004.

Kennis werd genomen van het dossiers van rechtspleging en van de door de procespartijen overgelegde stukkenbundels

De procespartijen werden gehoord vertegenwoordigd door hun raadslieden in openbare terechtzitting van 20 januari 2004.

Toepassing werd gemaakt van de artikels 2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

II. BEKNOPTE UITEENZETTING VAN DE ZAAK:

Eisers wensen verzet te doen tegen een bevel van 9 december 2003

Zij vorderen formeel om te zeggen voor recht dat waar vooralsnog geen betekening geschiedde van het arrest van 21 januari 2001 houdende afwijzing van het cassatieberoep, dan ook geen dwangsommen kunnen verbeuren (opgelegd in het arrest van het Hof van Beroep te Gent, 10^e kamer zetelend in correctionele zaken van 26 mei 2000, waarvan de grosse werd betekend bij exploit van 26 februari 2002), diensvolgens te zeggen voor recht dat het exploit bevel van 9 december 2003 geen rechtsgevolgen kan ressorteren; te zeggen voor recht dat het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 26 mei 2000 zijn volledige actualiteit heeft verloren in het bijzonder sedert het verlenen op 23 juni 2003 van de vergunning "tot het regulariseren van het herbouwen van de stalling"; te zeggen voor recht dat verweerder gehouden is tot onmiddellijke handlichting en doorhaling van de op 14 september 1994 genomen hypothecaire inschrijving voor een bedrag groot "2.000.000 BEF" en dit in en de door de Stedebouwkundig Inspecteur op 29 oktober 2001 genomen hypothecaire inschrijving voor een bedrag groot "1.000.000 BEF" en dit in boek , beide genomen ten Kantore van Hypotheken te op de goederen van eisers gelegen te Kad.

bij gebreke waarvan binnen de zeven dagen na de tussen te komen beschikking, de tussen te komen beschikking zal gelden als titel om over te gaan tot handlichting en doorhaling

Tevens werd de veroordeling tot een schadevergoeding gevorderd.

III. BEOORDELING:

A. HET BIJ DIT VERZET BESTREDEN BEVEL:

Eisers leggen de inhoud voor van het exploit HERHAALD BEVEL TOT BETALEN van 9 december 2003 op verzoek van huidige verweerder.

Dit gebeurde krachtens een arrest tussenpartijen gewezen op tegenspraak door het Hof van Beroep te Gent, 10^e Kamer zetelend in correctionele zaken in datum van 26 mei 2000 waarvan afschrift werd betekend bij exploit van 26 februari 2002 en er wordt verwezen naar de bevelen tot betaling van 6 augustus 2003, 21 januari 2003 en 9 juli 2003.

Er werd op het adres te gesproken met huidige eiseres sub 2.

Herhaald bevel werd toen gegeven voor kosten expeditie, betekening van 26 februari 2002, bevel van 6 augustus 2002 en herhaalde bevelen tot betalen van 21 januari 2003 en 9 juli 2003, en dwangsom à € 99.16 PER DAG vanaf 26 februari 2002 tot 8 december 2003 (€ 64.553,16) meer inningsrecht en verdere dwangsommen vanaf 9 december 2003 à € 99,16 per dag.

B. INHOUD VAN DE ARGUMENTEN VAN DE VERZETTEN.

In het inleidend exploit van 6 januari 2004 brengen eisers aan dat op 26 februari 2002 op verzoek van verweerder enkel en uitsluitend was overgegaan tot betekening van ... een arrest tussen partijen gewezen op tegen-

spraak door het Hof van beroep 10^e kamer recht doende in correctionele zaken in datum van 26 mei 2000.

Volgens eisers hebben zij met een dagvaarding van 26 maart 2002 reeds onmiddellijk de rechtsgeldigheid betwist waarmee gehandeld werd door verweerder, minstens zou de akte "betekening" de rechtsgevolgen zoals gewenst door verweerder niet ressorteren opzichtens en lastens eisers, inzonder de verbeurte van een dwangsom met ingang van 26 februari 2002.

Sindsdien zou huidige gedaagde 6 augustus 2002 door het ambt van de gerechtsdeurwaarder hebben doen overgaan tot bevel tot betalen waartegen zij op 26 augustus 2003 verzet aantekenden in de zaak AR 02/2358/A waarop uitspraak van deze rechtbank een beschikking is verleend op 28 januari 2003 waarin werd gezegd voor recht dat het exploit BEVEL van 6 augustus 2002 geen rechtsgevolgen kan ressorteren (dit onder de verwijzing naar de niet-betekening van het cassatiearrest zodat de dwangsom niet kon verbeuren).

Eisers brengen verder aan dat spijs de voormelde uitspraak huidige verweerder is verder gegaan met het verontrusten van eisers door op 21 januari 2003 te laten overgaan tot het geven van herhaald bevel tot betalen waartegen zij ook verzet aantekenden op 19 februari 2003 in een zaak 03/877/A en nadien zou huidige verweerder hebben volhard in de boosheid door op 9 juli 2003 een nieuw herhaald bevel te laten betekenen waartegen eisers eveneens verzet aantekenden op 7 augustus 2003 in een zaak AR 2323/A.

Voormelde zaken werden samengevoegd in een beschikking verleend op 2 december 2003 waarbij de verzetten gegrond werden verklaard en door deze rechtbank is gezegd voor recht dat waar vooralsnog geen betekening gebeurde van het arrest van het Hof van Cassatie van 21 januari 2001 houdende afwijzing van het cassatieberoep, er geen dwangsommen konden verbeuren (zoals opgelegd door het Hof van Beroep te Gent op 26 mei 2000 waarvan afschrift was betekend bij exploit van 26 februari 2002).

Eisers willen ook beklemtonen dat verweerder bij brief van zijn raadsman op 1 september 2003 uitdrukkelijk stelde dat door de afgifte van de vergunning op 23 juni 2003 het arrest van 26 juni 2000 kan worden beschouwd als zijnde uitgevoerd, zodat na die datum geen dwangsommen meer werden verbeurd.

Toch zou verweerder bij het hier bestreden herhaald bevel op 9 december 2003, spijs kennis van de twee beschikkingen laatste op 2 december 2003, toch bevel doen voor o.a. dwangsommen tot 8 december 2003.

Eisers wijzen er op dat nog steeds geen betekening gebeurde van het cassatiearrest, noch van het vonnis gewezen door de Rechtbank van eerste aanleg zetelend in correctionele zaken, zodat er hoe dan ook geen dwangsom kan verbeuren.

Eisers verwijzen nog naar Prof. DIRIX in Executieproblemen met betrekking tot de dwangsom, en naar APR BESLAG Dirix en Broeckx 43 nr.69 (blijkbaar editie 1992) en verdere cassatierechtspraak.

Verweerder stelt in zittingsconclusie opgesteld op 16 januari 2003 na uiteenzetting van de feiten vooreerst onder punt A. omtrent het argument omtrent de (niet) betekening van het cassatiearrest dat de termijn voor uitvoering door de rechter in beroep is gesteld, en dat de uitvoering door eisers zelf diende te gebeuren binnen de negen maanden nadat het arrest van het Hof van Beroep kracht van gewijsde kreeg door de uitspraak van het Hof van Cassatie op 21 januari 2001.

Verder stelt verweerder onder punt B dat zolang er geen regularisatievergunning was, het herstel kon worden bevolen en de uitvoering van het arrest van het Hof van Beroep te Gent kon worden nagestreefd, en dat het pas vanaf de vergunning van 23 juni 2003 is dat het arrest dient te worden beschouwd als zijnde uitgevoerd.

Verweerder stelt zelf nogmaals onder punt B. dat het arrest (van het Hof van Beroep) zijn actualiteit niet verloor en de dwangsommen verbeurden "tot aan de datum van het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning".

Eisers laten nog akteren dat zij de (zittings)conclusie van verweerder betwisten.

Deze rechtbank is reeds ingelicht dat het arrest van 28 maart 2003 verleend door het Hof van Cassatie omtrent de toepassing van artikel 1385 bis derde lid Ger.W. verduidelijkt dat de verplichting bestaat tot betekening van een arrest houdende verwerping van cassatievoorziening en vanaf wanneer een dwangsom kan verbeuren en vanaf wanneer de termijn ingaat na verstrijking waarvan de verbeurte van een dwangsom geschiedt.

Volgens verweerder worden de dwangsommen verbeurd vanaf de betekening op zijn verzoek op 26 februari 2002 van het arrest (van het Hof van Beroep te Gent) van 26 mei 2000, samen met de aangetekende ingebrekestelling van 19 april 2001).

Beide procespartijen blijken dus wel op de hoogte van het bestaan van dit verwerpend cassatie-arrest in hun zaak.

Het is onbetwist door beide procespartijen dat door het instellen van cassatieberoep tegen arrest van het Hof van Beroep (26/05/2000) door huidige eisers op 5 juni 2000, dat de verplichting ten aanzien van huidige eisers als veroordeelden om de werken uit te voeren nog niet geldt, en dus ook niet de termijn is aangevangen om dit te doen.

Later zou dus onbetwist op 21 januari 2001 het arrest zijn tussengekomen in de zaak van de huidige procespartijen.

Hoe zouden de onderscheiden partijen dan kennis hebben gekregen van dit arrest van het Hof van Cassatie in hun zaak ?

Eisers verwijzen in hun inleidende exploitatie naar een uitspraak van deze rechtbank (in zelfde samenstelling) van 28 januari 2003 (in twee samengevoegde zaken tussen dezelfde procespartijen AR 02/939/A en 02/2358/A) en naar de uitspraak van deze rechtbank (in zelfde samenstelling) van 2 december 2003 (in twee samengevoegde zaken tussen dezelfde procespartijen AR.03/877/A en 03/2323/A).

Volgens de inhoud van de overwegingen in die beschikkingen hadden zelfde als huidige eisers telkens geargumenteed dat "nog geen betekening geschiedde van het cassatiearrest".

Uiteindelijk is in die beschikkingen van deze rechtbank op 28 januari 2003 en 2 december 2003 omtrent de gevolgen van het exploit betekening van 26 februari 2002 telkens overwogen dat het cassatiearrest diende te worden betekend.

Verweerder brengt in zijn zittingsconclusie in de huidige zaak opnieuw aan dat in strafzaken (dus zoals in de procedure ten gronde door huidige procespartijen doorlopen) het cassatieberoep schorsende werking heeft zodat de dwangsommen niet kunnen verbeuren.

Hij wil daarbij andermaal laten gelden dat "van zodra het cassatieberoep wordt verworpen, de bestreden beslissing onmiddellijke kracht van gewijsde" zou krijgen, zonder dat een betekening van het arrest zou vereist zijn.

Het is nog steeds verwonderlijk is dat verweerder niet uitlegt wanneer hij dan zelf wel kennis zou hebben gehad van het arrest van het Hof van Cassatie van 21 januari 2001.

De vraag dient te worden herhaald hoe verweerder zou kunnen voorhouden dat de termijn voor eigen uitvoering door de veroordeelden (huidige eisers) loopt, wanneer niet is uitgemaakt wanneer hijzelf kennis zou hebben gekregen van het cassatiearrest !

De enige manier om dat uit te maken blijkt nog steeds doordat verweerder de uitgifte van het Cassatiearrest zou hebben opgevraagd en deze zou hebben laten betekenen aan huidige eisers.

Aangezien voor het verbeuren van dwangsommen volgens artikel 1385bis Ger.W. een betekening noodzakelijk is van het arrest in graad van beroep die de dwangsom oplegt (hoewel dit ook een strafrechterlijke uitspraak is) kan verweerder niet worden gevolgd in zijn redenering dat de uitspraak in het schorsend cassatieberoep dan wel niet zou hoeven te worden betekend.

Onze beschikkingen van 28 januari 2003 en 2 december 2003, waarbij is gesteld dat het exploit BEVEL van 6 augustus 2002 respectievelijk 21 januari 2003 en 9 juli 2003 geen rechtsgevolgen kunnen ressorteren, is daarmee ook niet tegengesproken.

Nu komt daar nog het argument bij dat er op 23 juni 2003 een bouwvergunning is verleend en dat verweerder in eigen geschriften heeft toegegeven dat de dwangsommen nadien niet kunnen verbeuren: toch vordert verweerder in het hier bestreden bevel van 9 december 2003 nog dwangsommen in tot en met 8 december 2003.

Het verzet van 6 januari 2003 is zowel omtrent het bevel tot betalen voor dwangsommen van voor 23 juni 2003 is gegrond

Omtrent de gevorderde dwangsommen sindsdien tot 8 december 2003 heeft verweerder nu ook in conclusie toegegeven dat zij niet verschuldigd zijn.

Eisers duiden thans wel de hypothecaire gegevens aan onder dewelke een inschrijving in een hypotheekkantoor zijn genomen.

Verweerde kan niet worden gevolgd in zijn conclusie onder punt 4.4 dat hij niet kan gehouden zijn tot handlichting en doorhaling ...waartoe hij dus onvoldoende elementen aanbrengt welke hoger zijn weerlegd : bij de vorige zaken kon bij gebreke aan hypothecaire gegevens daarop nog geen recht worden gedaan.

De vordering op verzet is GEGROND, met dien verstande dat de beschikking slechts voor handlichting kan gelden mits betekening ervan.

C. OMTRENT DE HOOFDVORDERING IN SCHADEVERGOEDING

Eisers brengen aan, onder verwijzing naar vorige procedures, dat verweerder tergend handelt door telkens opnieuw bevelen te betekenen, laatst dus op 9 december 2003 enkele dagen na de uitspraak van deze rechtbank op 2 december 2003 omtrent de vorige bevelen.

Daarbij komt nog dat verweerder zelf elders heeft gemeld dat de dwangsommen gelijk hoe niet meer zouden verbeuren na de vergunning van 23 juni 2003... : in conclusie noemt verweerder het een "materiële vergissing van de gerechtsdeurwaarder".

Mogelijks heeft verweerder zich nog niet neergelegd bij de beschikking van deze rechtbank van 2 december 2003

Toch komt het tergend over voor eisers, die net begin december 2003 de geruststelling kregen uit de beschikking omtrent de vorige bevelen om enkele dagen later een nieuw BEVEL betekend te krijgen enerzijds voor dwangsommen over de reeds besproken periode, maar daarbij nog voor een volgende periode waaromtrent zij langs andere weg van verweerder zelf hadden vernomen dat ze niet meer verschuldigd zouden zijn

Rekening houdend met de bedragen waarvoor is ten uitvoer gelegd, en het verloop van de procedure, kan die schade door tergende houding aan gericht aan eisers worden begroot op € 1.500,00 meer de gerechtelijke intresten

De meer gevorderde schadevergoeding is ONGEGROND

D. GEDINGSKOSTEN:

Bij gegrond verklaren van de hoofdvordering dient verweerder te worden veroordeeld in de kosten van het geding, aan de zijde van eisers begroot op de kosten van het exploit van rechtsingang en de rechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN;

Wij, _____, rechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Beslagrechter, bijgestaan door _____, griffier

Wijzende in eerste aanleg en op tegenspraak.

Alle strijdige en meeromvattende besluiten verwerpend als niet dienend, overbodig of ongegrond.

Verklaren de hoofdvordering ontvankelijk en GEGROND

Oordelend op verzet ten aanzien van de bestreden exploit herhaald bevel van 9 december 2003.

Zeggen voor recht dat waar vooralsnog geen betekening geschiedde van het arrest van het Hof van Cassatie van 21 januari 2001 houdende afwijzing van het Cassatieberoep, er dan ook geen dwangsommen kunnen verbeuren (opgelegd in het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 10^e kamer zetelend in correctionele zaken van 26 mei 2000 waarvan grosse werd betekend bij exploit van 26 februari 2002).

Zeggen voor recht dat het exploit BEVEL van 9 december 2003 geen rechtsgevolgen kan ressorteren.

Zeggen voor recht dat het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 26 mei 2000 zijn volledige actualiteit heeft verloren in het bijzonder sinds het verlenen op 23 juni 2003 van de vergunning "tot regulariseren van het herbouwen van de stalling"

Zeggen voor recht dat verweerder gehouden is over te gaan tot onmiddellijke handlichting en doorhaling van :

de op 14 september 1994 genomen hypothecaire inschrijving voor een bedrag groot "2.000.000 BEF" en dit in

de door de Stedebouwkundig Inspecteur op 29 oktober 2001 genomen hypothecaire inschrijving voor een bedrag groot "1.000.000 BEF" en dit in

beide genomen ten   Kantore van Hypotheken te   op de goederen
van verzetdoende partijen te
(   ) en te   (Kad

bij gebreke waarvan binnen de zeven dagen na betekening van de tussen te komen beschikking, de tussen te komen beschikking zal gelden als titel om over te gaan tot handlichting en doorhaling.

Verklaren de vordering in schadevergoeding in volgende mate gegrond

Veroordelen verweerder om aan eisers te betalen ten titel van schadevergoeding wegens tergend en roekeloos stellen van uitvoeringsdagen, een bedrag van € 1.500,00 (duizend vijfhonderd euro) meer de gerechtelijke intresten vanaf heden.

Wijzen de meer gevorderde schadevergoeding af als ONGEGROND.

Veroordelen verweerder in de kosten van het geding, aan de zijde van eisers begroot op :

- Kosten verzetsakte	€ 264,49
- rechtsplegingsvergoeding	€ 228,06

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting in het gerechtshof te Brugge op zeventien februari tweeduizend en vier.